

[Glistrup]

den socialistiske regering, vi har siddende i øjeblikket med den socialistiske minister for offentlige arbejder, får vi ikke broen bygget af private, men vi kan da selvfølgelig håbe på, at det ændrer sig, og det gør det nok også.

Det næste spørgsmål er: hvornår skal Storebæltsbroen bygges? Det var jo således, at da ministeren endnu havde somernætternes kogleri i sit blod fra elskovsaffæren derude på Marienborg ved Bagsværd Sø i sommer-nættene, troede han, at det kun varede 4-5 år. Det sagde ministeren gentagne gange i oktober måned. Jeg vil gerne spørge ministeren, om det, han sagde ved debatterne i oktober måned, at han forventer at bygge en Storebæltsbro for statsmidler i 1983, også nu, hvor det er blevet lidt mere koldt i vejret og det hede blod derfor formentlig er blevet kølnet, stadig er ministerens vurdering. Er denne regerings økonomiske politik af en sådan styrke, at vi har et sådant hold på vor økonomi, at vi kan bygge en Storebæltsbro for statsmidler i 1983? I benægtende fald: hvornår vil man så bygge den? I bekræftende fald vil jeg give ministeren et råd, som jeg ikke må give her fra denne talerstol, men jeg skal nok give ham det privat, hvis han virkelig vil fastholde, at han tror, at denne regerings politik kan føre til, at vi kan bygge en Storebæltsbro i 1983. Det, som er problematikken, er, hvornår det skal være, hvis det skal være for offentlige midler. Hvis det bliver for private midler, kan vi gå i gang, meget gerne jo før jo bedre.

Så kommer problemet: hvordan skal det gøres? Og da er det selvfølgelig helt oplagt, at hvis det skal være for private midler, må den private bygherre i allerhøjeste grad have en indflydelse på det, og så kan vi ikke have denne 1973-lov stående. Det må være uafhængigt af 1973-lovens indhold. Men hvis det på et eller andet tidspunkt skal til at være for offentlige midler, er det da afsindigt, at vi har bundet os til, at det skal være på de vilkår, som nu teknikken sagde i slutningen af 1960'erne, for 1973-loven er jo skrevet på basis af, hvad man vidste om brobygning og alle de mange andre ting i slutningen af 1960'erne. Det er da fjollet at have det stående i lovebøgerne. Vi ved, hvordan ingeniørvidenskaben udvikler sig. Vi ved, hvordan tunnelbyggervidenskab udvikler sig. Vi ved, hvordan udviklingen er med hensyn til at

vurdere de geologiske forekomster. Ja, selv så forkætrede mennesker som havbiologerne kunne dog tænkes at blive klogere i årene fremover, så de kunne hjælpe os med at finde ud af, hvordan der skal bygges. Men den er farlig at have stående, denne anvisning fra 1973, hvis vi får en trafikminister, der vældig gerne vil sætte sig selv det monument, og han så går i gang med at bygge.

Under debatten i oktober måned forsøgte vi at få en ganske klar erklæring om, at regeringen ikke uden videre vil begynde at bygge, men det kunne vi ikke få. Trafikministeren sagde - Folketingstidende 1978-79, sp. 895 - at han ikke på nogen måde kan binde en regering om 4-5 år vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt sagen vil blive forelagt rølketinget igen, eller hvad der vil ske. Når det er opfattelsen, tør vi ikke have stående den lov, så en eller anden overmodig trafikminister, hvad enten han hedder Ib Nørlund, eller hvad han kommer til at hedde, på et eller andet tidspunkt giver sig til at bygge løs i henhold til 1973-loven, for den indeholder simpelt hen en teknik, som vil være aldeles forældet. Vi ved jo, at så sent som den 27. august 1978 var det justitsministeriets lovkontors mening, efter hvad den daværende minister for offentlige arbejder sagde, at 1973-loven var en lov, der forpligtede regeringen til at bygge en Storebæltsbro og se at komme i gang med det. Man kunne blive tiltalt for rigsretten, fortalte den daværende trafikminister os i august måned, hvis man ikke byggede den med det samme. Det er indholdet af 1973-loven. Det blev sagt meget tydeligt. Bevares, jeg ved godt, at for tiden har man en anden juridisk opfattelse, men jeg har læst så meget jura, at jeg ved, at når Torp mener ét, mener Vinding Kruse det modsatte, og Illum mener det samme, som Torp gjorde. Sådant svinger og dejsler juraen frem og tilbage, så det er nu engang det sikreste at se at få slettet denne lov, som altså efter sagkyndiges opfattelse kan fortolkes på den måde.

Vi fik da også en efterklang af det i dag, nemlig fra hr. Svend Erik Hovmand, der fortæller os, at det er raret at have loven stående, for så kan vi rende rundt og foretage areal-ekspropriationer dér, hvor vi nu gerne vil krænke den private ejendomsret, som det nu engang er hr. Svend Erik Hovmands partis specialitet. Det er simpelt hen et uanstændigt